

Program pobožností na jún 2015

		6. 6.	13. 6.	20. 6.	27. 6.
Piatok (Košice 1)	19:00	Lacika R.	Lefkovič S.	18:00 Byrtus S. Krst	Sverlovič P.
Košice 1	9:00 15:00	Pôda L. Byrtus B.	Saraka A. Kaba D.	Byrtus S. VP Bielik S.	Lacika R. Kažová I.
Košice 2	9:30	Butala J.	Kaba D.	Bielik S.	Byrtus S. VP
Poproč	9:00 14:00	Duchoňová A.	Byrtus S.	Lacika R. VP	Petruš P.
Čakanovce	9:00 13:30	-----	Saraka L.	KE 1	Ulrichová I.

12. 6. – 14. 6 – R. Lacika – Áčko

Zborové oznamy

Krst

Dňa 19. Júna o 18:00 hod. budeme mať slávnosť svätého krstu. Tešíme sa z toho, že štyria ľudia sa rozhodli odovzdať svoje životy Bohu. Sú to: **Dagmar Bodnárová, Karol Gondek, Ján Saraka a Eva Molnárová.**

Prednášky Zjavenie Jána

Každú stredu o 17.00 hod. na Hlavnej 68 sa konajú prednášky pre priateľov z knihy Zjavenie.

Zborový guláš

Dňa 5. júla 2015 sa uskutoční zborový guláš. Všetci ste srdečne pozvaní. Miesto a čas ešte upresníme.

Stretnutia mládeže

Každý týždeň vo **štvrtok o 17.00 hod.** sa konajú pravidelné stretnutia mládeže.

Západy slnka:

05. 06. 20:32
12. 06. 20:37
19. 06. 20:41
20. 06. 20:42

Údaje o západe slnka sú prevzaté z <http://www.sunrisesunset.com/calendar.asp> a platia pre geografickú polohu mesta Košice.

Zbory Cirkvi adventistov siedmeho dňa	Kontakt
Košice 1: Tajovského 8 Košice 2: Hlavná 68 Poproč: Nová 7 Čakanovce: Čakanovce 63 http://kosice.casd.sk	Zodpovedný kazateľ: Stanislav Byrtus Telefón: 055 6999 509, Mobil: 0905 818 843 e-mail: sbyrtus@casd.sk Druhý kazateľ: Rastislav Lacika Telefón: 055 3813 095, Mobil: 0917 207 073 e-mail: rastislavlacika@gmail.com
Kancelária v Košiciach: Telefón: 055 6220 918	

Zbory :

Košice I
Košice II
Poproč
Čakanovce

Signál
Signál
Signál

E.G.W.:

Zákon vpísaný do srdca

Kristus nabádal svojich prvých učeníkov, aby milovali jeden druhého tak, ako ich on miloval. Tým mali dosvedčiť svetu, že v nich žije Kristus. On im povedal: „*Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom... ako som ja miloval vás.*“ Ján 13,34. Tieto slová učenici vtedy síce počuli, no nemohli im plne porozumieť. Keď sa však stali svedkami Kristovho utrpenia, ukrižovania a zmŕtvychvstania a nanebovstúpenia a keď na nich na Turíce zostúpil Duch Svätý, lepšie pochopili Božiu lásku i povahu tej lásky, ktorou sa mali navzájom milovať.

Keď učenici po vylíatí Ducha Svätého sli hlásať živého Spasiteľa, ich jediným priánim bolo zachraňovať ľudí. Tešili sa z priateľského spoločenstva svätých. Boli k sebe navzájom láskaví, ohľaduplní, nesebeckí a pre pravdu ochotní priniesť akúkoľvek obeť. Postupne sa však vzájomné vzťahy menili. Veriaci začali odhaľovať nedostatky druhých. Vytýkaním chýb a bezohľadnou kritikou stratili zo zreteľa Spasiteľa a jeho lásku. Viac sa starali o vonkajšie obrady a väčšiu pozornosť venovali teórii než praktickej stránke viery. V horlivom odsudzovaní iných prehľadali vlastné chyby. Stratili bratskú lásku, ktorú im Kristus kázal zachovať.

Najväčším nebezpečenstvom Kristovej cirkvi nie je odpor sveta. Najviac jej škodí zlo v srdci veriacich, ktoré spomaľuje pokrok Božieho diela. Duchovnému životu nič tak neškodí ako závisť, podozrievanie, zádrapčivosť a ohováranie. Naproti tomu svornosť a zhoda ľudí rôznych pováh v Božej cirkvi je tým najmocnejším svedectvom o tom, že Boh poslal svojho Syna na svet.

Ani život ani smrť ani výška ani hĺbka nemôžu nás odlúčiť od lásky Božej, ktorá je v Kristovi Ježišovi; nie preto, že sa ho tak pevne pridržame my, ale preto, že nás tak pevne drží on. Keby naše spasenie záviselo od nášho úsilia, nikdy by sme nemohli byť zachránení.

Roky ubiehali, počet veriacich rástol a Ján stále horlivejšie a úprimnejšie slúžil spoluveriacim. Doba bola pre cirkev krajne nebezpečná. Cirkev začal ohrozovať rozkol a rôzne bludy. Niektorí Kristovi vyznávači tvrdili, že jeho láska ich oslobodila od poslušnosti Božiemu zákonu. Iní zasa učili, že treba zachovávať židovské zvyky a obrady.

Tých, čo tvrdia, že sú Kristovi a pritom prestupujú Boží zákon, máme hodnotiť rovnako, ako ich hodnotil milovaný učeník.

AA546-555

„Lebo toto je zmluva,
ktorú učiním
s domdom Izraelovým
po tých dňoch, hovorí
Hospodin: Dám svoj
zákon do ich
vnútornosti
a napíšem ho na ich
srdce a budem ich
Bohom, a oni mi
budú ľuďom. Kto
hovorí: Zním ho,
a jeho prikázani
nezachováva, je lhár,
a v tom niet pravdy.“

📖 Jer 31,33 a 1 Jan 2,4

Na Boha čakaj

Prečo si smutná, moja duša, a prečo sa nepokoíš vo mne? (Žalm 42,6)

Tento verš vystihuje presne stav, v ktorom sa nenachádzam len žalmista, ale v ktorom sa veľmi často nachádzame aj my. Pisatelia biblie boli ľudia poddaní rovnakým „starostiam“ ako my. V ich životoch nevidíme len samé víťazstvá, ale aj prehry, situácie, kedy sa cítili vzdialení Bohu a sami.

Nie sme často podobní žalmistovi? Navštevujeme bohoslužby, modlíme sa, tiež sa zúčastňujeme na živote zboru, rozprávame ľuďom o Pánovi Ježišovi. Možno vyzeráme v očiach ostatných ľudí ako pevní, vyrovnaní veriaci ľudia. Máme predsa svoje skúsenosti s Pánom. Dokážeme potešiť priateľa, brata alebo sestru. Ale niekedy naše najbližšie okolie – rodina, kolegovia v práci a známi o nás vedia veci, ktoré by sme najradšej zo svojho života vymazali. A potom premýšľame sami nad sebou, čudujeme sa sami sebe a hovoríme si: „Ako som sa mohol takto zachovať!“ „Ako som to zase hovoril s manželkou alebo s deťmi!“ „Vystupujem v zhromaždení, zdôrazňujem láskavosť, a doma urobím taký výstup.“

Sme z toho smutní. Trápija nás výčitky, ako beznádejne vyzerá náš život – ako by sa nás Božia pravda nijako nedotýkala. Veď vôbec nie je vidieť výsledky a niekedy dokonca strácame chuť čítať Bibliu a modliť sa. Prečo? Kde je príčina? Toľko sa predsa snažíme a sme z toho len nešťastní!

„Lebo čo robím, neuznávam, lebo nerobím toho, čo chcem, ale činím to, čo nenávidím.“ (Rím 7,15) Tak zhrňuje túto skúsenosť apoštol Pavol. Často prežívame stavy, kedy odchádzame od Božej milosti a snažíme sa požiadavky Božieho slova plniť vlastnými silami.

Ako to s nami vyzerá v praxi? Vidíme pred sebou mnoho povinností:

- Máme sa venovať rodine, domácnosti, učiť sa s deťmi.
- Doliehajú na nás starosti v zamestnaní.
- Máme rad povinností, ktoré sa týkajú zborového života.
- Susedovi ochorelo dieťa a ja asi budem musieť pomôcť so stráženíom.
- V stredu mám schôdzku s priateľom, ďalší sa zase ponáhľa na návštevu do nemocnice. . . A tak by každý mohol pokračovať...

Kde na to všetko vziať čas? Ako to všetko stihnúť a pritom jednať v kresťanskom duchu, teda zostať skutočným kresťanom?

Čo teda urobíme? Obrazne povedané, vyhrnieme si ruky a pustíme sa do toho. A aký je výsledok? Rozčarovanie, nespokojnosť a sklamanie z výsledku nášho snaženia. Ale PREČO? Veď sme sa tak snažili. Čo nám chýba?

Pán Ježiš hovorí: „Ja som vinič a vy ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia: lebo bezo mňa nemôžete urobiť nič.“ To je to, čo nám chýba – spojenie s Bohom. Nepustujeme toto spojenie. Preto biblie na mnohých miestach toľko zdôrazňuje postavenie tohto vzťahu. „Bojuj dobrý boj viery, aby si dosiahol večný život.“ (1 Tim 6,12) „V každom čase v Duchu proste a bdejte na modlitbách.“ (Ef 6,18) V praxi to predovšetkým znamená čítať bibliu a modliť sa – teda robiť práve to, na čo pri nedostatku času nekladíme taký dôraz, ale všelijako to obchádzame a krátíme. A práve na to čaká satan. Utvrďuje nás v tom, že predsa robíme dobré veci, že to robíme pre Pána a že vzťah k Ježišovi sa buduje sám od seba, automaticky, samozrejme.

Ale na vzťahu k Bohu nie je nič automatického. Uznávame to, a preto čas od času vedíme „kresťanský boj“, ako ho opisuje apoštol Pavol v liste Rimanom (7,15n) a vraciam sa pod Božiu milosť. Začneme sa viac modliť, čítame bibliu a – výsledok je rovnaký alebo ešte horší. PREČO? Ako je to možné? Musíme si uvedomiť, že zborová práca, či práca pre bližných nám neprinesie automaticky Boží pokoj. Ale ani čítanie biblie nám samo o sebe nedá do srdca pokoj a kľud a ani modlitba, ak sa na ňu pozeráme ako na nejaký magický úkon. Veď tak, ako manželia pestujú denne vzťah k sebe navzájom, potrebujeme denne pestovať vzťah ku Kristovi. Práve preto je vzťah medzi Kristom a cirkvou prirovnaný ku vzťahu medzi ženichom a nevestou. Manželja si radi spomenú, ako to bolo krásne na začiatku, kedy boli ženichom a nevestou. Ale náš vzťah nesmie byť chvíľkový. Pán si praje, aby bol trvalo hlboký a krásny. Počítajme však s tým, že satan zdvojnásobí svoje sily, keď zistí, že sa už nespoliehame sami na seba, ale prijímame Božiu milosť k riešeniu svojich problémov. Bude sa nás snažiť znechutiť a zmalomyselniť. Držme sa preto pevne rady slova Božieho: „Trpí niekto medzi vami? Nech sa modlí!“ (Jak 5,13)

V druhej časti v úvode citovaného verša sa hovorí: „Čakaj na Boha lebo ho ešte budem chváliť, rôzne spasenie jeho tvári.“ (Žalm 42,6b) Čo vlastne robíme, keď sa modlíme? – Čakáme na Boha, vyčkáваме na jeho pomoc. Nepredbiehame jeho pomoc, veď sami sa nikam nedostaneme, skončili by sme svoj beh v zúfalstve. On vie, že chceme byť skutočnými kresťanmi. On tiež jediný vie, akými cestami musíme ísť, aby sme sa nimi naozaj stali! Veď jeho myslenie a jeho cesty úplne prevyšujú naše myslenie a naše cesty. Všetko sa nedá urobiť len prácou, ľudským úsilím, to by sme mali na svete už dávno raj. A ak sa nám zdá, že nemáme čas, aby sme sa modlili, spomeňme na slová M. Luthera. „Ak nemám čas sa modliť, modlím sa dvakrát tak dlho.“ Boh zasľubuje pomoc.

Spracoval Rastislav Lacika podľa ZD

Správy Adventistickej informačnej služby

Na evanjelizačné prednášky v Zimbabwe prišlo 18.000 ľudí

V africkom Zimbabwe prebieha dvojtýždňová séria prednášok s názvom "Zjavenie nádeje". Stretnutia sa konajú celkom na 87 miestach v 17 mestách Zimbabwe. Väčšina rečníkov je zo Zimbabwe, ale 76 ich prišlo zo Severnej Ameriky, vrátane 30 mladých dospelých, a jeden je z Malawi. Prednáškam predchádzala prípravná práca v cca 5000 malých študijných skupinách, v ktorých sa študovala Biblia a prebiehal kurz misijnej spoločnosti „Voice of Prophecy“. Očakáva sa, že v na konci prednáškovej série, v sobotu 30. mája bude pokrstených asi 30.000 ľudí.

V pondelok večer 18. mája sa na prednáške, ktorú viedol predseda cirkvi Ted Wilson na veľkom poli v meste Chitungwiza, vzdialenom asi 30 minút jazdy autom južne od hlavného mesta Harare, zúčastnil veľký dav 18.000 ľudí.

Wilson hovoril o znameniach Ježišovho skorého príchodu z Matúša 24, Lukáša, a zo Zjavenia Jána, a prednášku uzavrel výzvou ku krstu. Na výzvu zareagovalo asi 200, ktorí prišli dopredu, požiadali o krst a o štúdium Biblie v skupinách alebo osobne pod vedením Biblických pracovníkov.

"Boží Duch bol v ten večer veľmi evidentný. Chválim Jeho meno!" Povedal Wilson. "Je to veľká radosť kázať Božie Slovo a vidieť ako sa Duch Svätý dotýka ľudských srdc." Sériu prednášok "Zjavenie nádeje", ktorá bola reklamovaná na billboardoch po celom hlavnom meste Harare, pripravil evanjelista Mark Finley. "Je to veľmi mocné," povedal Wilson. "Boh si tieto nástroje používa."

Vedľa miesta evanjelizačných prednášok v Zimbabwe bola zriadená bezplatná poľná Mega Klinika, na ktorej bolo počas prvých 5 dní ošetrovaných takmer 7600 pacientov. Správa o možnosti bezplatného ošetrovania sa po tejto pústej africkej krajine rozšírila ako požiar. Na klinike pracuje viac ako 180 dobrovoľníkov z radov zdravotníkov. Klinika bude otvorená do 29. mája, a je otvorená každý deň okrem soboty.

Iniciatíva Cirkvi adventistov vrátane komplexnej zdravotnej služby – ktorej cieľom je nasledovať Ježišov príklad súbežným napínaním fyzických aj duchovných potrieb ľudí – uchvátili celonárodnú pozornosť prostredníctvom správ v štátnej televízii, rozhlase a novinách. Viceprezident Zimbabwe verejne ocenil prácu cirkvi adventistov, a výkonný minister zdravotníctva a detských sociálnych vecí Douglas Mombeshora, ohromený úspechom a vplyvom akcie „Health Expo“ vyzval globálne vedenie cirkvi k zriadeniu misijnej nemocnice v Zimbabwe.

V štvrtok, 21. mája bola verejnosti sprístupnená studňa v meste Chitungwiza. Ide o jednu z 12 studní, ktoré vykopala ADRA, s cieľom zabezpečiť pitnú vodu miestnym obyvateľom. Komplexná zdravotná služba je vyjadrením snahy svetovej Cirkvi adventistov uspokojiť fyzické aj duchovné potreby komunit.

Cirkev adventistov v Maďarsku sa zmieriła s odlúčenou skupinou po 40 rokoch

Cirkev adventistov siedmeho dňa v Maďarsku a odlúčená skupina bývalých adventistov sa dohodli, že dajú nabok minulé rozhorčenie a budú pracovať na vyliečení 40-ročného rozkolu.

Maďarská cirkev sa rozdelila v roku 1975 za protestu mladých kazateľov a ďalších členov proti spolupráci miestnych vedúcich cirkvi s Radou slobodných cirkvi, založenej s cieľom zastupovať spoločné záujmy malých protestantských cirkvi, ktorá sa neskôr stala nástrojom komunistického štátu.

Tamás Ócsai, predseda maďarského združenia, podpísal dokument s názvom „Spoločné vyhlásenie o vysporiadaní sa s minulosťou a o budovaní spoločnej budúcnosti“ spolu s Jánosom Cserbikom, vedúcim predstaviteľom organizácie KERAK, pod ktorou je odlúčená skupina známa, na slávnosti koncom apríla. „Som veľmi potešený, že táto 40-ročná trhlina sa pre väčšinu ľudí chýli ku koncu,“ povedal Benjamin D. Schoun, generálny viceprezident svetovej cirkvi adventistov, ktorý zohral kľúčovú úlohu v privádzaní oboch strán k zmiereniu.

„Je to svedectvo o používaní biblických metód na zmierenie a o ochote oboch strán vykročiť smerom k sebe,“ povedal Schoun. „Ešte stále zostáva dotiahnuť veľa detailov, a mali by sme za túto iniciatívu modliť aj naďalej.“ Cirkev adventistov v Maďarsku má 4629 členov, ktorí sa schádzajú v104 zboroch, zatiaľ čo KERAK má 1500 až 1800 členov. Dlho očakávaný dokument o zmierení je vnímaný ako prvý krok smerom k zjednoteniu oboch strán. Pri dohode cirkvi adventistov uznala, že v roku 1975 vypudila protestujúcu skupinu 518 veriacich zväčša nezasaľžene. „Po mnohom rozruchu, ktorý otriasol cirkvou od základu, bola skupina vylúčená, väčšinou bez platného biblického dôvodu,“ uviedla vo vyhlásení Trans-európska divízia cirkvi adventistov, ktorá zahŕňa Maďarsko. „Dohoda z 23.apríla signalizuje významný obrát v živote maďarskej cirkvi,“ uviedla Trans-európska divízia pod vedením Raafata Kamala. Dokument uvádza biblické výzvy k jednote a odpusteniu a zahŕňa vzájomné ospravednenie. Obe strany sa zaväzujú budovať budúcnosť spoločne s cieľom splniť poslanie, ktoré Boh zveril svojej Cirkvi.